

det foreliggende Lovforslag. — Det ærede 7de Medlem for 6te Kredts (Ahlfeldt-Laurvig) tog mere spøgefuldt paa Tingene. Jeg kan nemlig kun opfatte det som en Spøg, naar det ærede Medlem reducerede Landbokommissionens Arbejde, Folketingets Arbejde, og jeg kunde tilføje Regeringens Arbejde i denne Sag til at være en Frugt, et Resultat af en stemningsfuld Middag efter et endt Landboforenings Møde. Denne Spøgs Betimelighed skal jeg naturligvis lade staa for det ærede Medlems egen Regning. Men naar det ærede Medlem htrede, at det havde været ønskeligt, om Ministeren havde stillet sig mindre velvilligt til hele denne Sag, saa maa det dog være mig tilladt at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg for mit Vedkommende vilde have anset det for mildest talt uhøfligt, hvis jeg ikke havde taget denne Sag velvilligt op, efter at den var bleven tilfjættet mig fra den af Rigsdagen nedsatte Landbokommission. Og hvis det ærede Medlem mener, at jeg har stillet mig for velvilligt over for Folketinget i dets Ønster, skal jeg blot henvide til, at jeg dog i mine Indrømmelser ikke er kommen til det Stade, hvorpaa Flertallet i Landbokommissionen stod, til hvilket Flertal jo som bekendt i det mindste et Medlem fra den Side her i Salen, hvortil det ærede Medlem hører, sluttede sig.

Fra andre ærede Medlemmer, der have haft Ordet, er der faldet Udtalelser, som aabne god Udsigt til en forstandig Løsning af dette Spørgsmaal og til, at man vil kunne udjævne de afvigende Standpunkter, som ville fremkomme. En Undtagelse i saa Henseende danner det ærede 12te kongevalgte Medlem (A. Hage). Dette ærede Medlem har indtaget et Standpunkt til Sagen, som jeg tillader mig at betegne som det intransigente Mindretals Standpunkt. Det er et Standpunkt, som er skadeligt for enhver Sags Gennemførelse, det Standpunkt, som betragter enhver nok saa lille Afvigelse fra det, man har anset for det rette, for at være et Brud paa Principper, et Brud, som man maa modsætte sig med alle de Midler, der staa til ens Raadighed. Et saadant Standpunkt er skadeligt for Sagen i og for sig, men det bliver endnu mere skadeligt for Sagen, naar man samtidig udraaber sin Interesse for Sagen, sin varme Trang til at bidrage til den foreliggende Opgaves Løsning, en Trang, hvis Tilstedeværelse hos det ærede Medlem jeg efter de faldne Udtalelser selvfølgelig ikke betvivler. Jeg skal tillade mig at anføre enkelte Punkter i det ærede Medlems Udtalelser, som ville godtgøre disse Betragtningers Rigtighed.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at det foreliggende Forslag var paa det Punkt saa særlig uheldigt, og at det var en stor Forandring, der derved var foretaget med Lovforslaget, at Kreditforeningens Mellemkomst var udeladt. For alle dem, der med nogen Opmærksomhed have gennemlæst Landbokommissionens Betænkning, vil det jo staa klart, at dette Spørgsmaal om Kreditforeningernes Mellemkomst blev kastet ind henimod Forhandlingernes Slutning, og det blev grebet og anvendt, uden at det ganske vist har været muligt for Landbokommissionen ganske at grænse igennem Konsekvenserne af dette Forslag. Det kunde derimod Regeringen, da den sit Forslaget i sin Haand, og den kunde komme til det Resultat, at det var ganske umuligt at bruge Kreditforeningerne paa den Maade, som Landbokommissionen havde foreslaaget. I de Bemærkninger, med hvilke Regeringen har ledsaget Lovforslaget, som det er fremsat, er der gjort Rede derfor. Jeg skal ganske kort anføre, at Statskassen ikke kan udlane Penge til Kreditforeningerne, for at disse kunne laane dem ud efter Foreningernes 1ste Prioritet i Henhold til Foreningernes egen Burdering og saaledes, at Kreditforeningerne skulle varetage Statskassens Tærv i alle Maader. Det kan en Statskasse umuligt indlade sig paa, det er ret iøjnefaldende. Naar Forholdet nu er dette, finder jeg, at det er lidt besynderligt af det ærede kongevalgte Medlem at ville stille dette op som en meget væsentlig og forkastelig Forandring, der er foretaget ved Forslaget i den Stikfelse, hvori det her foreligger.

Det ærede Medlem omtalte derefter Loddernes Størrelse og fremhævede meget stærkt, at der var det saa uheldigt, at Folketinget havde forhøjet Arealets Størrelse. Ja, for det første er Sagen jo den, at den Forhøjelse, der er foretaget, er fra 3 til 3½ og fra 4 til 5 Td. Land. Om dette er det rigtige, eller om den Størrelse, som Landbokommissionen havde foreslaaet, er den rigtige, det afhænger af et Støn. Det er umuligt at sige noget som helst afgørende bestemt derom. Det viser sig jo ogsaa — et æret Medlem af Landbokommissionen (S. Pedersen) har allerede omtalt det, — at Resultatet, man kom til og blev enig om, var et Resultat af Indrømmelser fra den ene og den anden Side. Atter der forekommer det mig, at dette Spørgsmaal af det ærede Medlem er blevet gjort noget større end egentlig fornødent, naar man ønsker at bane Lovforslaget en blid Vej gennem Tinget.

Saa udtalte det ærede Medlem, at Ministeren dog maatte kunne indse, at det